

Alte Drucke

**CONFESSIO FI=||DEI CATHOLICAE CHRISTIANA
AV=||thoritate Synodi prouincialis quæ habita est
Petr=||couiæ Anno M. D. LI. Mense Iunio ædita: || ...**

Hosius, Stanislaus

Cracoviae, 1553

SERENISSIMO AC CHRISTIANISSIMO PRINCIPI ET DOMINO dno SIGISMVND
AVGVSTO Dei gratia Regi Poloniae, magno Duci Lithuaniae, Russiae, Prussiae,
Masouiae, Samogitiae &c. Domino & haeredi: Domino suo ...

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150329

SERENISSIMO AC

CHRISTIANISSIMO PRINCIPI ET DO-
mino dño SIGISMUNDO AVGVSTO Dei gratia Regi Po-
loniæ, magno Duci Lithuanix, Rufsix, Prussix, Maso-
uiæ, Samogitiæ &c. Domino & hæredi: Domino suo
clementissimo, Nicolaus Dziergovvski Archie-
piscopus Gnesnensis, Legatus natus & pri-
mas, Orationes & obsequia sua reue-
renter commendat.

I QVA GENS ALIA, nostra præ
cæteris habere videtur, quod in domino glo-
riari, de quo Deo, cuius hoc solius est benefi-
cium, merito gratias agere possit ac debeat:
quod cum aliæ pleræq; post agnitam veritatem, & rece-
ptum semel Christi Euangelium, transferri se in aliud cu-
iusvis potius, quàm Christi Euangelium passæ sint, no-
stra hæc (quod illi perpetuum, cuius hoc inspiratione fa-
ctum est Deus esse velit) quod audiuit ab initio in eo per-
mansit, neq; cõmisit vt doctrinis varijs & peregrinis ab-
duceretur. Verum quod suum Thimotheum, ac verum
veri Dei cultorem vnumquenq; Paulus admonet, deposi-
tum fideliter custodiuit, deuitans profanas vocum noui-
tates, & oppositiones falsi nominis scientiæ, quas quidam
promittentes, circa fidem exciderunt. Sed hanc illi tantã
constantix laudem, eripere conatur, totius humani gene-
ris hostis ille capitalis, quo nihil est ad nostram perniciẽ
instru-

1. Cor. 16

Gal. 1.

1. Io. 2.

Heb. 13.

1. Timo. 6

1. Pet. 3

* ij

instru-

instructius neq; vigilantius: circumit enim semper tanq̃
 leo rugiens querens quem deuoret. Neq; vero non repe-
 rit, quod quærere nunquam intermittit. Magnam (proh
 dolor) orbis Christiani partem, suis insidijs à Christi cor-
 pore, quæ est Ecclesia, segregatam, immanis illa bestia iã
 deuorauit, ac quod malum nõ pro nostris meritis, sed pro
 sua gratuita bonitate & misericordia, procul à nostris fini-
 bus Deus velit, ad nos quoq; deglutiedos, animum adie-
 cit. Neq; vero nũc alijs artibus vtitur sathanas iste, quàm
 & ab initio semper, & nostro etiam hoc infœlici æuo, in fi-
 nitimis nobis populis irretiendis vsus est. Facile perspicit,
 vt est nõ minus callidus quàm truculentus, aperto Marte
 si cõgredi velit, nihil se proficere posse. Quamobrem lon-
 ge alia se forma exhibet, quàm ea quæ est ipsius propria,
 quam si cernere liceret, auerterentur euestio mētes omni-
 um, ac simul vt vidissent, monstrum horrendũ ingens, nõ
 modo vocem nõ audirent, sed nec aspectũ eius ferre pos-
 sent. Verum transfigurat se in angelum lucis: quibus ar-
 mis olim caput nostrũ, dominum nostrum Iesum Chri-
 stum, in deserto cum esset, aggressus est, iisdem mēbra nũc
 quoq; illius appetit, sub vmbraculis diuinæ legis decipere
 conatur incautos, ac suæ fraudi sacre scripturæ prætendit
 auctoritatem, quodq; à sanctissimo quodã doctissimoq;
 viro scriptum est: Per verba legis legem impugnat: Nam
 proprium sensum verbis astruit legis, vt suæ mentis pra-
 uitatem, legis auctoritate commendet. Sciens enim impi-
 etas multum auctoritatem valere, fallaciam sub eius no-
 mine componit, vt quia res mala p̃ semetipsam accepta-
 bilis

2. Cor. 10.
 Mat. 4.

Ambro. in ca.
 3. ad Titum.

1. per

bilis esse non potest, bono nominis commendetur. Hac
arte nimio plus in hac quoque gente nostra iam profecit ac
sub specioso verbi Dei titulo plurimos decepit, periculū
ut sit, nisi Deus oculis misericordiae suae nos aspexerit, ac
ab insidijs illius protexerit, ne deteriore sint loco res apud
nos, quā apud finitimos hactenus fuisse videntur. Qui
cum iam bona ex parte, ad mentem saniozem reuerſi ſint
ad nos lues hae ſerpere coepit: ac videre licet pleroſque tā
cæca mente præditos, ut cum nō ignorent, qui fuerit alio-
rū exitus, qui ſub obtentu Euangelij, ſacra profanis, imaque
ſummis miſcere conati ſunt, haud aliter tamen, quā ſi ne
tenui quidem auditione, quicquam ea de re percepiffent,
obfirmato animo in eo pertendunt, quod ſemel prauum
in animum induxerunt. Tum autē vident eos qui à Chri-
ſti corpore diuulſi, de Chriſti Euangelio, deque puritate ver-
bi ſe iactāt, in tot ſectas miſerè diſſectos, ipſos inter ſe di-
gladiari, ipſos inuicem ſibi hæreticos eſſe, neque tamen vel
hoc eorum diſſidio adduci poſſunt, ut in viam redeant,
vnde aberraffe videntur. Quin eo iam res redijt, quæ res
vna omniū maximæ eſt deploranda, quod ſui quiſque ca-
pitis ſomnia, Dei verbum vocari, & fidem catholicam ha-
beri vult, ac quāto quiſque indoctior eſt, tanto ſibi plus ar-
rogat, tātoque maiore audacia, de rebus nō intellectis teme-
re affirmat. Ante triginta ānos hos, vna tantum fuit in or-
be Chriſtiano fides, quæ nec dici poteſt fides, niſi vna fit, :
nunc iſti fidium ex ea ludum fecerunt: ex quo fit, ut qui-
bus in rebus agitur ſalus noſtra, in ijs iā ludat, neque ſolidi
fere quicquid à multis credatur, dum quouis doctrinæ vento
circumlatæ

Ar

Eph. 4.

*

in

circumlatæ

dicendi

circumlatæ, paulo momento huc illuc mentes eorum impelluntur. Quoniam vero nostrum Episcoporum officium, hac in re nonnulli requirebant, qui nos vel hac ex causa, non esse immunes à culpa dicerent, quod nullam certam pastoribus dicendi formam præscriberemus, in qua acquiescere possent, quavis ea pridem à sanctis patribus præscripta est, nec est quod quisquam à nobis aliquid novi expectet, cum vitare novitates Paulus iusserit. Ne tamē videri cuiquam possemus nolle gregis nostri salutem prospicere, conuocauimus ea de re Synodum, in qua cum esset de constituenda religione deliberatio suscepta, in eam sententiam itum est ab omnibus, ut certi quidam articuli scriberentur, de quibus singuli Episcopi suo quisque loco sententiam rogati dicerent, iurisiurandi etiam religione interposita, quod non secus dicat quisque quam sentiat. Eo enim iam audaciæ atque amentię progressos plerisque cernimus ex his quibus recepta fides ecclesię non probatur, ut catholicos etiam viros insimulare audeant, quasi eiusdem sint cum illis sententię. Deinde si quem vident catholicum recta sentientem, qui doctrinæ alicuius opinionem habeat, non dubitent illi unum omnium maxime horrendum crimine impingere, quasi aliud in lingua promptum, aliud in pectore clausum habeat, ac quod hæreticos aliquando, nunquam autem catholicos fecisse legimus, temporis causa ita sentire se fingat. Sic illi ex sua improbitate, probos etiam viros metiuntur. Hos itaque articulos vno ore ab Episcopis provincię meæ omnibus iuratis, qui tum presentes aderant, ab eorum vero qui legitimis de causis abfuerunt, legatis comprobatos

comprobatos, & manu singulorum subscriptos, in ordinē
postea digestos, ac nonnihil expolitos, atq; in iustum vo-
lumen redactos: visum est tuo, Christianissime rex, nomi-
ni dedicare. Cui enim dicarem rectius, quā orthodoxe
fidei nostræ propugnatori? quem sancta maiorum vesti-
gia persequētem, diuinitus datum esse nobis videmus, cu-
ius autoritate conatus istorum impij sedari possint, qui
ad religionem Christianam euertendam conspirasse vi-
dentur. Quos cum Dei metus in officio continere non
possit, continet tamen in officio Maiestas tua, pro ea quę
tibi à Deo concessa est ad Ecclesiā ipsius defendendam
potestate. Quod vt perpetuo facias, vtq; diu te nobis in-
columnem & feclicem conseruet idem ille, qui tibi tam pi-
as istas cogitationes inspirauit Dominus noster Iesus
Christus, vna cum clero vniuerso tocius prouincię mez,
supplex præcari nunquam intermitto.

orthodoxe

gaudemus